

ATLANTIDA

Jože Udovič

Peruti dneva
raztrgane ležijo
na tlaku v mestu,
potopljenem
v sive valove
časa.

Ptiči ugibljejo
na mrtvih hišah,
kam se je zatekla
preplašena pomlad.

Ko da bežijo
pred senco in oblaki,
hite ljudje
in ne spoznajo,
da jih mostovi
ne vodijo nikamor.

Že so se spremenile
strani neba
in vsa ozvezdja
so se premaknila.

Vračal se bom
skozi neznane sape,
zemlja bo molčala
in ne bo izdala,
ali mogoče znova
ne odhajam.